

РЕШЕНИЕ

№ 1084

гр. Бургас, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: ЯНА Д. АТАНАСОВА -
МИТЕВА

при участието на секретаря МАРИАНА Д. КОЛЕВА
като разглежда докладваното от ЯНА Д. АТАНАСОВА - МИТЕВА
Административно наказателно дело № 20232120202230 по описа за 2023
година

Производството е образувано по повод жалба на „М.....“ ЕООД, ЕИК:
....., със седалище и адрес на управление: с. Т....., общ. К....., обл.Бургас,
представявано от Е.Г.Д. против Наказателно постановление № 162-
F542491/16.03.2023г., издадено от заместник директора на ТД на НАП-Бургас, с което
на основание чл.355, ал.1 от КСО на жалбоподателя е наложена имуществена санкция
в размер на 500 лева за нарушение на чл.5, ал.4, т.2 от КСО и във връзка с чл.2, ал.2 и
чл.4, ал.3, т.1 от Наредба №Н-13/2019г.

С жалбата се иска отмяна на обжалваното наказателно постановление, като се
излагат подробни аргументи в тази насока.

В открито съдебно заседание за жалбоподателят, редовно призован, не се явява
представител.

За Административно - наказващият орган, се явява юрисконсулт К....., надлежно
упълномощена, която оспорва жалбата. Моли за потвърждаване на наказателното
постановление и присъждане на разноски.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на седемдневния срок за
обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН (НП е било връчено на представител на жалбоподателя
на 25.04.2023г., а жалбата е депозирана на 09.05.2023г.). Жалбата е подадена от
легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което
следва да се приеме, че същата се явява **процесуално допустима**. Разгледана по
същество жалбата е **неоснователна** по следните съображения:

На 25.03.2020г. на жалбоподателя е съставен акт за установяване на
административно нарушение за това, че като осигурител е нарушил разпоредбата на
чл.5, ал.4, т.2 от КСО, като не е подал в срок до 31.12.2019г. данни с декларация

Образец 6 в ТД на НАП-Бургас за месец ноември 2019г. Мястото на подаване на декларация Образец 6 за всяко регистрирано в ТД на НАП-Бургас лице е в сградата на ТД на НАП- Бургас в гр.Бургас, ул.”А.....

Декларация Образец 6 с данни за общия размер на дължимите осигурителни вноски следва да се подаде заедно с Декларация Образец 1, както следва –до 25–то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, или при начислено или изплатено възнаграждение за същия месец след този срок - до края на месеца, в който е начислено или изплатено възнаграждението. В случая декларацията следвало да бъде подадена до 31.12.2019г.

Декларацията е била подадена на 24.01.2020г. и била приета с вх. № 02000203032213.

До лицето е била изпратена покана за явяване в ТД на НАП-Бургас за съставяне на акт за установяване на административно нарушение. В указания срок не се е явил упълномощен представител на лицето и актът е бил съставен в негово отсъствие.

Административнонаказващият орган сезиран с преписката по акта е счел фактическите констатации за безспорно установени и е издал обжалваното постановление, с което за нарушение на чл.5, ал.4, т.2 от КСО и във връзка с чл.2, ал.2 и чл.4, ал.3, т.1 от Наредба №Н-13/2019г. на основание чл.355, ал.1 от КСО е наложил на жалбоподателя имуществена санкция размер на 500 лева.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, обективирани в гласните и в писмените доказателства и доказателствени средства, които са непротиворечиви и допълващи се. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти. Горната фактическа обстановка не се оспорва и от страните.

Наказателно постановление е издадено от компетентен орган (съобразно представената по делото Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП) и в срока по чл.34 ЗАНН В случая в деня, в който на АНО е станало ясно нарушението, е издаден и АУАН, а НП е издадено в шестмесечния срок по чл.34 ЗАНН.

Отговорността на жалбоподателя е ангажирана заради неподаване на декларация образец 6, осъществяващо състава на чл.5, ал.4, т.2 КСО вр. чл.4, ал.3, т.2, б.“а“ от Наредба № Н-13 от 2019 г. на МФ.

Съгласно чл.5, ал.4, т.2 КСО осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично представят в Националната агенция за приходите данни за: декларация за сумите за дължими осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ и данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица. Декларация за сумите за осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване и за допълнителното задължително пенсионно осигуряване се подава и за лицата по чл.4, ал.5 и 9.

Съгласно чл.4, ал.3, т.1 от Наредба Н-13/2019г. на МФ Декларация образец №6 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите: от работодателите, осигурителите и техните клонове и поделения за дължимите осигурителни вноски и вноските за фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ – едновременно с подаване на декларация образец № 1.

В случая съдът счита, че от събраните по делото доказателства следва единствения възможен извод, че „М.....“ ЕООД не е подало в установения от закона срок – до 31.12.2019г. декларация образец 6 за месец ноември 2019г. за сумите за дължими осигурителни вноски на ДОО, ДЗПО и ЗО. Не е спорно, че през 2019г. лицето е задължено лице. Обстоятелство, че „М.....“ ЕООД е задължено лице и че не е подало декларация образец 6 в установения от закона срок като цяло не се оспорва и от жалбоподателя, който сочи единствено наличие на процесуални нарушения и изтичане на сроковете за ангажиране на отговорността му.

Съгласно чл. 355, ал. 1 КСО който наруши разпоредбите на чл.5, ал.4 и чл.6, ал.9 и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, както и който не подаде или не подаде в срок декларация с данните по чл.5, ал.4 или декларация от самоосигуряващо се лице, се наказва с глоба от 50 до 500 лв. за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание. В случая АНО при определяне на размера на наказанието е взел предвид, че се касае за малко забавяне и е намерил, че наказанието ще постигне целите чрез налагане на санкция и в минималния, предвиден от закона размер от 500 лева.

Производството по установяване на административни нарушения и издаване на наказателни постановления е строго формален процес, който се провежда в стриктно регламентирани срокове, част, от които са регламентирани в разпоредбата на чл.34 от ЗАНН. Съгласно въпросната разпоредба - сроковете са давностни (Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015г. на ОСС на ВКС и ВАС, Тълкувателно решение № 48 от 28.12.1981г. по н. д. № 48/81г., ОСНК на ВС; Тълкувателно решение № 112 от 16.12.1982г. по н.д. № 96/82г., ОСНК на ВС; Тълкувателно решение №44 от 29.12.1983г. по н.д. № 29/82г., ОСНК на ВС). Наказателната и административнонаказателната доктрина приема, че давността е институт на материалното право. Следователно за давността по чл.34 от ЗАНН съдът трябва да следи служебно.

В конкретния случай към датата на издаване на НП не е бил изтекъл шестмесечният срок по чл.34, ал. 3 ЗАНН. Съгласно въпросната разпоредба - образуваното административнонаказателно производство се прекратява, ако не е издадено наказателно постановление в шестмесечен срок от съставянето на акта. Този срок е давностен, поради което той не тече когато производството е спряно, при наличието на условията на чл.43, ал.6 от ЗАНН, а именно когато нарушителят след щателно издирване не може да бъде намерен. В случай, че е налице законосъобразно спиране на административно наказателното производство, времето през което то е спряно не следва да се отчита при изчисляване на срока по чл.34, ал.3 от ЗАНН.

В случая, БРС приема, че административнонаказателното производство е законосъобразно спряно, тъй като от събраните в хода на производството доказателства се установява, че е извършвано изискващото се щателно издирване. Върховният съд, а впоследствие и ВКС в редица свои решения във връзка с чл.269, ал.3, т.2 от НПК (чл. 268, ал. 3, т. 2 от НПК-отм.) сочи, че щателното издирване представлява издирвателна дейност, съставена от целенасочени, последователни, систематични и активни действия, насочени към установяване точното местонахождение на издирваното лице по всички допустими от закона и фактически възможни начини.

АУАН е съставен на 25.03.2020г., при условията на чл.40, ал.2 от ЗАНН, като след тази дата са съставени два протокола от 15.06.2020г. и от 25.06.2020г., видно от които

адресът на кореспонденция на дружеството /съвпадащ с адреса му по чл.8 ДОПК/ е бил посетен от служители на НАП гр.Бургас, но на същия не е бил открит представител на дружеството – жалбоподател за връчване на АУАН. В същото време видно вписаното в Търговски регистър /публикувано на сайта на регистъра и представляващо публично известна информация/, липсва посочен от дружеството друг адрес или телефон за връзка, на които да бъде връчен АУАН. Ето защо, БРС намира издирването на представители на дружеството за щателно, поради което и правилно административно наказателното производство е било спряно с нарочен акт /л.12 от делото/ на 25.06.2020г.

В ЗАНН липсва уредба, която да урежда абсолютната давност, при която административнонаказателното преследване се изключва, независимо, че наказателното постановление, с което е наложено наказанието не е влязъл в сила, т.е. липсва уредба аналогична на разпоредбата на чл.81, ал.3 от НК. С оглед изричното препращане визирано в чл.11 от ЗАНН, към уредбата на обстоятелствата, изключващи отговорността в разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, то този институт се явява приложим и при административнонаказателната отговорност.

Съгласно чл.80, ал.1, т.5 от НК (доколкото предвиденото наказание за нарушението е глоба/имуществена санкция), наказателното преследване се изключва по давност когато то не е възбудено в продължение на три години. Съгласно чл.81, ал.3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член. С оглед посочените норми, административнонаказателното преследване се изключва, ако са изтекли четири и половина години, считано от момента на извършване на нарушението. В случая нарушението е извършено на 31.12.2019г., от която дата е започнал да тече срокът на абсолютната погасителна давност. Същият срок към настоящия момент не е изтекъл.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 ЗАНН в производството по обжалване на НП въззивният съд може да присъжда разноски на страните. С оглед изхода на спора, право на разноски има административнонаказващият орган, който претендира юрисконсултско възнаграждение. Предвид изрично направеното искане, на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в полза на административнонаказващия орган следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, чийто размер бе определен от съда съобразявайки правната сложност и разглеждането на делото в едно съдебно заседание.

Предвид гореизложеното, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 162-F542491/16.03.2023г., издадено от заместник директора на ТД на НАП-Бургас, с което на основание чл.355, ал.1 от КСО на жалбоподателя - „М.....“ ЕООД, ЕИК:, със седалище и адрес на управление: с. Т....., общ. К....., обл.Бургас, представлявано от Е.Г.Д., е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл.5, ал.4, т.2 от КСО и във връзка с чл.2, ал.2 и чл.4, ал.3, т.1 от Наредба №Н-13/2019г.

ОСЪЖДА „М.....“ ЕООД, ЕИК:, със седалище и адрес на

управление: с. Т....., общ. К....., обл.Бургас, представлявано от Е.Г.Д. да заплати на НАП-София, направените в производството разноси в размер на 80 (осемдесет) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати н страните на посочените по делото адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____